

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/47/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

66/2016. számú (V. 5.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ által előterjesztett **panaszát** a 2015. június 25-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. február 8-án, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2016. január 1-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2016. január 1-én, körülbelül 3 órakor a lakhelyén az alábbi rendőri intézkedés történt.

A fia (K. Á.) a fentebbi időpontban érkezhett haza. Előző nap beszéltek meg a hazaérkezését, ezért a panaszos lement a lakásból kinyitni a bejárati kaput, amely lakattal volt bezárva. A panaszos előadta, hogy tudni kell, hogy ez a kerület Ny.. külterülete, azon belül is tanyás, ingatlanos vidék. Erdő, szántó és mezők veszik körbe a megközelítőleg 2000 m² területű gyümölcsös lakóingatlant. A bejárati kapu kétszárnyas, kiskapu nélküli. A B. út, mint hivatalos földút közút, amely az ingatlan rövidebb, keleti oldalán halad el. A bejárati kapu a lakás közelében a déli oldalon került kialakításra úgy, hogy nem a közút, hanem egy elzárt magánúton közelíthető meg. A kaput jóval az ingatlanhatárán belül alakították ki, mert a

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

kocsik befordulása ezt szükségessé tette. A panaszos ennek alátámasztására mellékelte egy általa készített rajzot (skiccet), amely véleménye szerint jól tükrözi a valóságot.

A panaszos elmondása szerint a kapu előtt, a telekhatáron állt a gépjárművük. A kapu nyitása után megbeszélte a fiával, hogy beáll az autóval a kapun belülre, hiszen véleménye szerint jobb az, ha a kocsi a zárt kapun belül parkol. A fia kinyitotta a jobb szélső kapuszárnyat, amikor a B. útról a kapuhoz vezető útra megpillantott egy éppen beforduló autót, amely reflektort használt és a panaszos kapujához közeledett. Ez a panaszos álláspontja szerint két okból is furcsa volt, hiszen egyrészt hajnali 3 óra volt, ilyenkor senki sem használja az utat; másrészt pedig az út csak a kapubejárójáig vezet. A panaszos úgy határozott, hogy bevárja az autót, hogy megállapítsa, kik lehetnek azok. A sötétség ellenére a panaszos észlelte, hogy a gépjármű világos színű. Amikor megállt az autó, akkor bekapcsolta a kék fényt, majd kikapcsolta és két rendőr szállt ki abból. Szokatlan volt hajnalban rendőr és egyébként sem volt jellemző, hogy a panaszos ingatlanjáig felmentek volna. A panaszos köszönt nekik, majd érdeklődött arról, hogy miért jöttek. A rendőrök nyersen és durván viselkedtek, valamint elkérték a panaszos és a gépjárműve papírjait. A panaszos kérdésére, hogy „mire véljem ezt az intézkedést?” nem tájékoztatták, csak erőszakos és durva hangnemben válaszoltak neki. Figyelemmel arra, hogy nem volt félni valója, vagy rejtegetnivalója, így odaadta a rendőröknek a kért papírokat, de továbbra sem kapott a kérdéseire választ. Ezt követően előkerült egy feketeszínű, kézi szerkezet, amelyre a r. főrm. utasította, hogy fújja meg. A panaszos ebben a hirtelen, stressz helyzetben továbbra is kérdezte a rendőröket, hogy mi történik vele, stb. A kérdéseire pusztán egy durva és lekezelő felelet volt a válasz, amely szerint: „Ne okoskodjon! Csinálja, amit mondunk, ha nem akar bajt!”. Mivel a panaszos együttműködött, így megfújta a szerkezetet. Ezt követően előkerült egy másik szonda, amely cső alakú volt és elektronikus üzemű, amelyet szintén meg kellett fűjnie. Azonban továbbra sem hangzott el, hogy mi történik vele, hogy egyáltalán mihez van joga. Mivel a panaszosnak nem volt mitől félnie, így megfújta az eszközt. Ekkor az egyik rendőr kijelentette, hogy be kell mennie velük a rendőrségre és meg kell fűjnie a benti szondát is. A panaszos erre megkérdezte tőlük, hogy „...erre miért van szükség, netalán valamivel gyanúsítanak?!”. A rendőrök továbbra sem válaszoltak a kérdéseire. A másik rendőr annyit közölt vele, hogy kényszeríthetik is. A panaszos figyelemmel arra, hogy együttműködött, így a kapuhoz lépett abból a célból, hogy szóljon a fiának, amikor a r. főrm. neki rontott, elvette a kezéből a telefont, elszakította a kabátját és az egyik kezét a kapun belülre bilincselte. A panaszos fia az eseménysorozatot végig nyomon követte. A r. főrm. részéről, a panaszos tiltakozására figyelemmel annyi hangzott el, hogy ő csak parancsot teljesít. A panaszos fia amint megdöbbenve szemlélte az eseményeket hangot emelt az eljárás brutalitásával kapcsolatban. Miután a panaszos a kapunál volt megbilincselve a r. főrm. rávetette magát a panaszos fiára, leteperte a földre, aki mindeközben ordított, holott a gyermeke csak az események szemtanúja volt. A rendőr azt mondta a panaszos fiának, hogy: „Állj be a sorba, mert baj lesz...” és ehhez hasonló durva tartalmú kifejezéseket. Ezt pedig a panaszosnak kellett tétlenül végignéznie. Ekkor hallotta meg a panaszos felesége az egész „cirkuszt”, kijött a lakásukból, lement az esemény helyszínére és kérdőre vonta a rendőröket. A rendőrök közölték vele, hogy ne törődjön semmivel, menjen vissza és feküdjön le. Az egész felfordulás a panaszos és családja számára döbbenetes volt. Azért pusztán, mert egész végig nem mondtak neki semmit, hanem csak kényszerítették. Minden a telkükön belül történt, ráadásul durva és kegyetlen módon. Miután a rendőr a panaszoszt a kapuhoz bilincselte és elkezdett a fiával foglalkozni a másik rendőr (r. őrgy.) telefonált és nem sokára a készenlét is megérkezett a helyszínre. A panaszos fiát bilincsből vitték el a fogdába, őt pedig a városi kórházba vérvételre, amely során az orvos azt mondta neki, hogy nem ittas, így visszakapta az iratait és közölték vele, hogy hazamehet. A panaszos megkérdezte a r. őrgy.-ot, hogy mi van a fiával, amely vonatkozásában a rendőr

tájékoztatta a panaszost, hogy a fogdán van, de ő hazamehet. A panaszos jelezte, hogy azt szeretné, hogy ha a fiához vinnék, mert nélküle nem szándékozik hazamenni, így erre tekintettel a panaszost bevitték a fogdára, de nem helyezték el a fia mellett. Körülbelül 2 órán keresztül tartották bent őket, majd hazaengedték mindkettőjüket.

A panaszos beadványa végén előadta, hogy már az eljárás során sejtette, hogy ittas vezetést szeretnének a „nyakába varrni” annak ellenére, hogy egyszer sem közöltek vele semmit; sem a jogait, sem pedig a vádat.

A panaszos beadványa végén elkésettségét kimentve előadta, hogy akkor értette meg, hogy a rendőri fellépés jogtalan volt, amikor megkapta a Kormányhivaltól a jogosítvány leadására felszólító határozatot. Ezt követően ügyvéd ismerőseivel konzultált, akik e tekintetben megerősítették a gyanúját. Mivel nem vezetett körülbelül 15 órája gépjárművet, sőt az nem is volt tervbe véve, hogy mennének valahova, ezért működött együtt a rendőrökkel, mert nem volt mitől félnie. Véleménye szerint az egész vád nevetséges, sőt a bűncselekmény elkövetésének a ténye is, hiszen pusztán annyit cselekedett, hogy a telkén álló kocsija mellett megkérdezte a járőrt, hogy mi járatban van ebben az időben errefelé a tanyavilágban.

2) A panaszos a Testület hiánypótló felhívásának 2016. április 25-én kelt elektronikus üzenetében tett eleget, amelyben előadta, hogy a 2016. január 10-én kelt kormányhivatali határozatot 2016. január 29-én vette át. A borítékon 2016. január 26-ai dátumú pecsét látható. A jogosítványát pedig 2016. február 8-án átvételi elismervény ellenében adta le.

II.

1) A Testület megvizsgálta, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő a beadványát.

Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszossal szemben kifogásolt rendőri intézkedés foganatosítására 2016. január 1-én került sor, azonban a panaszos a beadványát postai úton 2016. február 8-án, azaz a sérelmezett intézkedéstől számított 38 nap elteltével terjesztette elő. A késedelmének kimentéseként azt adta elő, hogy az intézkedés jogszerűtlenségéről akkor szerzett tudomást, amikor részére kézbesítették a kormányhivatal határozatát, amelyet a panaszos 2016. január 29-én vett át.

A Testület álláspontja szerint, habár a panaszos megpróbálta kimenteni a késedelmét, mégis a kormányhivatali végzés kézhezvételét, mint a késedelem kimentésére alkalmas indokot a Testület nem fogadta el a késedelem igazolásaként, hiszen álláspontja szerint a rendőri intézkedés jogszerűtlenségéről a panaszosban kialakult kép kialakítására a végzés nem volt alkalmas, hiszen az nincs összefüggésben a panaszossal szemben foganatosított, érintett intézkedéssel. Erre figyelemmel a panasz továbbra is elkésettnek minősül.

Így a Testület álláspontja szerint a panasz elkésettnek tekinthető.

III.

A Testület a fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2016. május 5.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET